

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۲۰ اپریل ۲۰۲۰

سیاست‌های جنگ‌طلبانه و تجاوزکارانه و فاشیستی حکومت ترکیه پایانی ندارد!

یک پهباد دولت ترکیه روز چهارشنبه ۱۵ آوریل ۲۰۲۰ با نقض حریم هوایی عراق در اقلیم کردستان این کشور، اردوگاه پناهجویان را بمباران کرد.

در حالی که بیش از دو میلیون نفر در سراسر جهان به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند و تا کنون بیش از ۱۲۹ هزار نفر جان خود را از دست داده‌اند. و در آخرین توثیقی که وزیر بهداشت ترکیه ارسال کرده ۴۲۵ نفر در این کشور بر اثر ابتلا به کرونا فوت کرده‌اند و در مجموع ۲۰ هزار و ۹۲۱ نفر مورد مثبت کرونا ثبت شده است.

پس از درگیری بسیاری از کشورها با بحران کرونا، سرانجام دولت ترکیه هم رسماً ورود کرونا به این کشور را اعلام کرد و ۱۷ مارس، اولین مورد مرگ بر اثر ویروس کرونا در ترکیه اعلام شد.

تا قبل از اعلام رسمی وجود کرونا در ترکیه، با توجه به حجم بالای گردشگران ایرانی و همچنین موقعیت استانبول به‌عنوان یکی از مراکز پروازهای بین‌المللی، شایعات و گمانه‌زنی‌های زیادی پیرامون وجود ویروس در ترکیه و پنهان‌کاری دولت در اعلام آن شنیده می‌شد. پولیس ترکیه هم اعلام کرده که کسانی که در مورد وجود این ویروس اقدام به شایعه پراکنی کنند دستگیر و با برخورد قضائی مواجه خواهند شد. بنا به گزارش وزارت کشور، تاکنون صدها نفر را به علت آنچه شایعه‌پراکنی و ارائه اطلاعات نادرست در مورد کرونا خوانده شده، دستگیر شده‌اند.

اما در نهایت در روز ۱۱ مارس، وزیر بهداشت ترکیه از شناسایی اولین بیمار مبتلا به کرونا خبر داده و یک روز بعد خبر از کشف دومین مورد از آلودگی در ترکیه داد. تاکنون ۱۹۱ مورد ابتلا به ویروس در ترکیه به صورت رسمی اعلام شده است.

در چنین شرایطی حکومت فاشیست ترکیه، در لیبی، سوریه، روثاوا، اقلیم کردستان عراق و کوه‌های قندیل در حال جنگ و تجاوز و کشتار است.

در حمله هوایی روز گذشته ترکیه به اردوگاه پناهجویان مخمور در غرب اربیل، سه زن ساکن این اردوگاه جان خود را از دست دادند.

به‌گزارش خبرگزاری‌ها، چهارشنبه ۲۷ فروردین - ۱۵ آوریل، در ساعت ۱۳ و ۳۰ دقیقه به‌وقت محلی، هواپیماهای بی‌سرنشین ارتش ترکیه اردوگاه پناهجویان مخمور واقع در غرب اربیل و شمال عراق را به‌شدت بمباران کردند.

سایت خبری روژ نیوز، در این مورد گزارش داد که این حمله موجب جان‌باختن سه زن جوان ساکن این اردوگاه شده که دو تن از آنان بلافاصله پس از بمباران جان خود را از دست داده و یک تن نیز به‌شدت مجروح شد و با وجود تلاش پزشکان به‌دلیل شدت جراحات پس از ساعتی جان خود را از دست داد.

بر اساس این خبر، با وجود ممنوعیت تجمع برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا، شماری از ساکنین اردوگاه مخمور در مراسم به خاکسپاری قربانیان شرکت کرده‌اند.

ساکنین این اردوگاه ضمن محکوم کردن این بمباران، آن را اقدامی علیه غیرنظامیان و همه مردم کرد دانسته و خواستار در پیش گرفتن راهکارهای لازم برای جلوگیری از تکرار چنین حملاتی شدند.

مسئول رسانه‌های ارتش عراق به نقل از فرماندهی پدافند هوایی از نقض حریم هوایی این کشور توسط یک هواپیمای ترکیه‌ای خبر داد. او در ادامه تصریح کرد «اردوگاهی که برای خانواده‌های کرد ترکیه‌ای در نزدیکی شهر مخمور در نظر گرفته شده بود توسط یک فروند موشک مورد اصابت قرار گرفت که در اثر آن دو زن کشته شدند.»

شبکه تلویزیونی «رووداو» نیز در گزارشی اظهار داشت که هواپیماهای ترکیه یک پایگاه نیروهای «پ.ک.ک» در نزدیکی شهر مخمور را بمباران کردند.

طبق گزارش‌های اولیه این رسانه کردی در این حمله سه نفر کشته و تعدادی دیگر نیز زخمی شدند.

در همین رابطه عبدالکریم خلف سخنگوی فرماندهی کل نیروهای مسلح عراق، حمله ترکیه را «یک عمل تجاوزکارانه» دانست و افزود: «نقض حریم هوایی عراق توسط هواپیمای بدون سرنشین ترکیه یک عمل تجاوزکارانه است و آنکارا مسؤلیت نتایج این کار را بر عهده بگیرد.»

او با تأکید بر این‌که «دولت عراق تمام اقدامات لازم را در قابل هرگونه اقدامی علیه قلمرو خود انجام می‌دهد»، افزود: «تکرار مجدد این اقدام روابط بین دو کشور را به‌کدورت می‌کشاند.»

وزارت دفاع ترکیه نیز از کشته شدن ۴ نفر از اعضای حزب کارگران کردستان در حمله هوایی به کوهستان قندیل در شمال عراق خبر داد.

سایت خبری خلک نیز به‌نقل از منابعی در این اردوگاه، از مجروح شدن ۴ تن از ساکنین آن در این حمله خبر داد.

در حالی که تمامی جهان با مبارزه خود علیه ویروس کرونا مشغولند و خواستار آتش‌بس طرف‌های درگیر در سوریه شده است، ارتش اشغال‌گر ترک و تبه‌کاران وابسته به آن حملات خود را به مناطق شمال-شرق سوریه همچنان ادامه می‌دهند.

مقام‌های امنیتی عراق روز چهارشنبه ۲۷ فروردین، از کشته شدن دو زن در حملات هوایی ترکیه به اردوگاه آوارگان در نزدیک شهر «مخمور» در جنوب اربیل خبر دادند.

در ادامه **بیانیه** آمده است: مرکز فرماندهی پدافندی ارتش عراق روز، چهارشنبه نقض حریم هوایی از سوی پهپاد ترکیه در خط پروازی سندی-سواره، توکا-القوس و شمال **مخمور** در ارتفاع ۶ کیلومتری را رهگیری کرد.

بر اساس اعلام رسانه‌های منطقه، هواپیماهای جنگنده ترکیه در هفته اخیر چند بار مناطقی از کوهستان‌های استان اربیل در اقلیم کردستان در شمال عراق را بمباران کردند. هواپیماهای ترکیه بلندی‌های «زینی» و «ریتی» را در منطقه «اورتی» در شمال اربیل، جایی که مواضع گروه «پ ک ک» در آنجا مستقر است را هدف قرار دادند.

ارتش ترکیه ماه‌ها است که با انجام عملیات موسوم به «چنگال» در شمال عراق، به دنبال پاک‌سازی این مناطق از حضور گریلاهای حزب کارگران کردستان ترکیه (پ.ک.ک) است.

ترکیه هر از گاهی بلندی‌های «قندیل» و کوهستان‌های شمال عراق را هدف حملات هوایی و توپخانه‌ای قرار می‌دهد. ۱۹ ژوئیه ۲۰۱۹ نیز هواپیماهای ارتش اشغال‌گر ترکیه در ساعت ۱۰:۰۰ نیمه‌شب این منطقه را بمباران کردند و دو شهروند غیرنظامی جان باختند.

۱۳ دسامبر ۲۰۱۸ هواپیماهای ارتش اشغال‌گر ترک کمپ پناهجویان مخمور را بمباران کردند. در این حمله چهار شهروند به نام‌های آسیه علی محمد (۷۳ ساله)، دختر وی نارنج فرحان قاسم (۲۶ ساله)، نوه دایه آسیه به نام اوین کاوه محمد (۱۴ ساله) و ایلم محمد عمر (۲۳ ساله) جان باختند.

۶ دسامبر ۲۰۱۷ نیز هواپیماهای ارتش اشغال‌گر ترک کمپ پناهجویان مخمور را بمباران کرده بودند. در این حمله ۵ عضو نیروهای خوددفاعی کمپ به نام‌های باگر بوران، بوتان آمد، چکدار ماوا، دوران ماردین و باز دژوار جان خود را از دست دادند.

به گفته خبرگزاری فرات مرکز خبر، پنج‌شنبه ۱۶ آوریل ۲۰۲۰، طبق اطلاعات به دست آمده از منابع محلی، حکومت اشغال‌گر ترکیه نیروی نظامی جدیدی را در پایگاه‌های خود در جنوب کردستان مستقر کرده است. این منابع اعلام کرده‌اند که شمار نظامیان در پایگاه‌ها و مقرها و سنگرهای افزایش یافته‌اند.

دولت اشغال‌گر ترک در ۱۵ آوریل به حملات هوایی در زینی ورتی دست زده و از طرف دیگر کمپ پناهندگان مخمور را نیز بمباران نمود. در حمله هوایی به مخمور سه زن به شهادت رسیدند. همراه با این تحرکات نظامی دولت ترکیه، نیروهای حزب دمکرات کردستان نیز نیروهای خود را در منطقه زینی ورتی افزایش داده‌اند. روستای زینی ورتی از روستاهای دامنه کوه قندیل از جمله مناطقی است که تحت کنترل اتحادیه میهنی کردستان است.

دولت ترکیه خصوصاً در سال‌های اخیر بر سیاست‌های اشغال‌گرانه در جنوب کردستان تأکید می‌کند. اشغال‌گری ترکیه در ابعاد نظامی، سیاسی و اقتصادی بیش از هر زمان دیگری افزایش یافته است.

ار سال‌های دهه ۹۰ میلادی به بعد، این منطقه شاهد حضور پایگاه‌های ارتش اشغال‌گر ترکیه بوده است. در زمان حاکمیت حزب عدالت و توسعه (آ.ک.پ) هم شمار این پایگاه‌ها افزایش یافته است و هم نیروهای ترک منطقه وسیع‌تری را در بر گرفته‌اند.

نخستین پایگاه‌های ارتش ترک در سال ۱۹۹۴ در صلاح‌الدین تاسیس شد که در ۲۵ کیلومتری هولیر قرار دارد. از آن زمان به بعد ۱۵ پایگاه جدید ارتش ترک در منطقه جنوب اقلیم کردستان احداث شده است. غیر از این پایگاه‌ها، سازمان اطلاعات ترکیه، میت نیز بیش از هر زمان دیگری فعال شده و ساختمان‌های جدیدی را احداث کرده است. از سال ۲۰۱۸ دولت اشغال‌گر ترکیه دست به احداث پایگاه‌های جدیدی کرده است و فقط در منطقه برادوست ۲۰ نقطه جدید از سوی نیروهای ترک به اشغال درآمده است.

به این ترتیب، دولت فاشیست ترکیه از سال ۱۹۹۱ - ۱۳۷۰ با فعالیت‌های جاسوسی جایگاه خود در اقلیم کردستان را مستحکم کرد. از سال ۱۹۹۷ - ۱۳۷۶ با درست کردن ده‌ها مقر و پادگان نظامی در منطقه حضور دارد. به دلیل حملات دولت ترکیه صدها شهروند کردستان جان باخته‌اند. و ده‌ها تن نیز از خانه و کاشانه خود رانده شده‌اند. جنگنده‌های ارتش ترکیه برای ترساندن مردم با ارتفاع کم در منطقه به گشت‌زنی می‌پردازند و گاهی اطراف شیلادزه، دیرلوک، زاپ و... را بمباران می‌کنند.

ارتش ترکیه می‌خواهد برای بمباران‌های ساکنین منطقه، روستاها، باغ‌ها و زمین‌های کشاورزی و سرزمین خود را خالی کنند.

دستگاه اطلاعاتی ملی ترکیه میت و دستگاه اطلاعاتی حزب دمکرات کردستان (پاراستن) با هم همکاری می‌کنند. تعدادی از رسانه‌های پارتی که ترکیه از آن‌ها پشتیبانی می‌کند، اطلاعاتی را از مناطق مختلف جمع‌آوری می‌کنند و در اختیار جاسوسان ترکیه قرار می‌دهند.

مراکز جاسوسی ترکیه تنها در منطقه حزب دمکرات، بلکه در مناطق تحت کنترل اتحاد میهنی کردستان (ی.ن.ک) نیز فعال هستند. در سلیمانیه و هلیجه و گرمیان نیز تعدادی دستگاه و سازمان و نهاد ترکیه حضور دارند که با نام «کمپانی ویژه» فعالیت می‌کنند.

در منطقه کرکوک نیز جبهه ترکمن عراق توسط میت ترکیه درست شده است.

دولت ترکیه شرکت‌های زیادی را در کردستان عراق اداره می‌کند که تعداد آن‌ها در سال‌های اخیر بسیار افزایش یافته و تنها در بخش ساختمان‌سازی و رامسازی بیش‌تر از هزار و ۳۵۰ کمپانی ترکیه در اقلیم کردستان فعالیت می‌کنند. روشن است که بخشی از این کمپانی‌ها به‌طور مستقیم برای میت کار می‌کنند.

دولت ترکیه از سال ۱۹۸۳ بر ضد «پ.ک.ک» عملیاتی «برون مرزی» انجام می‌دهد اما تاکنون، هیچ نتیجه‌ای به‌دست نیاورده است.

اولین عملیات «برون مرزی» دولت ترکیه پس از امضای تفاهم نامه همکاری و امنیتی مرزی در زمان ژنرال کنعان اورن با حکومت بغداد در سال ۱۹۸۳ - ۱۳۶۲ انجام شد. این عملیات ۲۵ مه ۱۹۸۳ - ۴ خرداد ۱۳۶۲ انجام شد و ۷ هزار سرباز در آن شرکت داشتند.

ارتش ترکیه با گذشت زمان تعداد نیروهایش را افزایش داد و از تکنولوژی نظامی پیشرفته‌تر استفاده کرد. اولین عملیات در سال ۱۹۹۷ - ۱۳۷۵ با نام «چکش» انجام شد. این عملیات در ۴ مه ۱۹۹۷ - ۱۴ اردیبهشت ۱۳۷۵ آغاز شد و این بار ۵۰ هزار سرباز در این عملیات شرکت داشتند. پس از آن که ۲ هلیکوپتر ترکیه هدف قرار گرفتند و سقوط کردند و فرماندهان عملیات کشته شدند، پس از آن عملیات پایان یافت.

دولت ترکیه نتیجه‌ای را که انتظار داشت از عملیات چکش به‌دست نیاورد. به‌همین دلیل باز هم در ماه سپتامبر همان سال با ۱۰۰ تانک و ۱۰ هزار سرباز دست به عملیات دیگری در خارج مرز زد. این عملیات علیه پ.ک.ک با نام «ضربه چکش» انجام شد. این عملیات هم دستاوردی برای دولت ترکیه به‌بار نیاورد.

باز ارتش ترکیه در بهار سال ۱۹۹۸-۱۳۷۶ با ۴۰ هزار سرباز عملیات دیگری با نام «مراد» در داخل خاک اقلیم کردستان عراق انجام داد، اما پیروزی به دست نیاورد.

ارتش ترکیه در سال ۱۹۹۹-۱۳۷۷ و برای ۲۴مین بار دست به عملیات خارج مرز زد. این عملیات با نام «ساندویچ» انجام شد اما این عملیات هم برای آن‌ها نتیجه‌ای نداشت.

در این چهار دهه ارتش ترکیه، گاه و بی‌گاه به پایگاه‌های پ.ک.ک یورش می‌برند و هیچ موفقیتی کسب نمی‌کنند. یک بحث مهم در شرایط کنونی تلاش برای آزادی عبدالله اوچالان و همه زندانیان سیاسی و اجتماعی در ترکیه است. وکلای عضو کانون حقوقی دفاع از «عبدالله اوچالان» و سه زندانی دیگر در رابطه با بیماری کووید-۱۹ که به تهدیدی برای تمامی جهان و ترکیه مبدل شده است روز ۲۰ مارس به دادستانی جمهوری ترکیه در شهر بورسا و وزارت عدالت و دادرسی کیفری در بورسا مراجعه کردند و درخواست‌هایی را در مورد موکلان خود واگذار نمودند. وکلا درخواست نموده بودند که برای محافظت از سلامتی موکلانشان روزانه تدابیر لازم به مرحله اجرا گذاشته شوند و چندی چون تدابیر مذکور به اطلاع کانون وکلا رسانده شود. این درخواست وکلا از سوی سیستم قضائی ترکیه رد شد. دادرسی کیفری در توجیه مخالفت با خواسته کانون وکلای سده مدعی شده است که «درخواست‌های مربوط به تمهیدات اخذ شده و اطلاع‌رسانی در مورد آن در حیطه اختیارات و وظایف دادرسی کیفری نیست.»

راضیه تورگوت از اعضای کانون وکلای سده در این مورد اعلام کرد، در جزیره‌ای که دارای موقعیتی ویژه می‌باشد، برخی از وکلای ما با بیماری‌های حاد در زندان فوق امنیتی امرالی نگره‌داری می‌شوند وجود دارند. راضیه تورگوت سپس اظهار کرد با توجه به شیوع بیماری کووید-۱۹ ما می‌خواهیم تمامی پرسنل و زندانیان در امرالی مشمول تدابیر بهداشتی شوند. لازم است تدابیر اخذ شده را هم به اطلاع کانون برسانند، بایست شرایط مناسبی فراهم گردند تا ملاقات با رهبر خلق کرد عبدالله اوچالان و زندانیان دیگر صورت گیرد.

راضیه تورگوت سپس یادآور شد که دادگاه کیفری روز ۲۶ مارس در پاسخ به مراجعه آنان پاسخ داد و روز ۶ آوریل تصمیم دادگاه کیفری به اطلاع کانون رسیده است. به گفته‌ی تورگوت دادگاه کیفری مدعی شده است که خواسته‌های کانون وکلای سده در حیطه وظایف و مسؤلیت‌های دادگاه کیفری نمی‌باشند و از این‌رو آن‌ها را رد کرده است.

راضیه تورگوت ادعای دادگاه کیفری مبنی بر «خارج از حیطه وظایف» را ضد حقوقی و غیر قانونی خواند و افزود: «وظیفه دادگاه کیفری، نهادهای جزائی محکومین و زندانیان، پذیرش زندانیان، تعیین محل حبس، فراهم کردن نیازمندی‌های زندانیان، سلامت، معاینه کردن و درمان زندانیان با هدف محافظت جسمی و روحی، همچنین سازمان دادن به روابط آنان با محیط خارج از زندان و توجه به خواسته‌ها و فعالیت‌های آنان و تصمیم‌گیری در این مورد است. خواسته‌های ما هم دقیقاً در این چهارچوب طرح شده‌اند.»

تورگوت خاطر نشان کرد «جلوگیری از انجام ملاقات خانواده و وکلا با موکلانشان، عدم دسترسی به نامه، تلفن و اطلاع‌رسانی و رابطه با موکلان، قطع کامل رابطه زندانیان با خارج از زندان، در چنین شرایطی که از موکلانشان اطلاعی کسب نمی‌کنند موضوع طرح شکوائیه شده است و رسیدگی به آن جزء وظایف دادگاه کیفری است.»

تورگوت افزود که رد درخواست کانون وکلا نقض آشکار قانون است و آن‌ها در این خصوص اقامه دعوی خواهند کرد: «در مراجعه روز ۲۰ مارس ما خواستیم که حق استفاده از تلفن (برای خانواده و وکلا) که در تمامی زندان‌های ترکیه رایج است و تاکنون از زندان امرالی سلب شده است باید فوراً فراهم شود. دادگاه کیفری روز ۲۶ مارس در این مورد تصمیم گرفت و مدعی شده است که موکلان ما ۶ ماه حق استفاده از تلفن را ندارند. این تصمیم را ۶ آوریل به اطلاع ما رسانده‌اند. ما روز ۱۳ آوریل ۲۰۲۰ به این تصمیم اعتراض کردیم.»

عضو کانون وکلای سده در ادامه یادآور شد که در رابطه با تصمیم دادگاه کیفری در خصوص محرومیت موکلان آنان به مدت ۶ ماه از حق استفاده از تلفن گفت: «ما علیه این تصمیم که بر آقای اوجالان و سه موکل دیگر مان تحمل شده است اعتراض کردیم.» همچنین ما دریافتیم که حکم دادگاه در مورد عمر خیری کونار و هامیلی یلدرم آشکار شده است. اعتراض ویسی آکتاش همچنان در دادگاه جزائی کیفری است. همچنین در ۱۱ مارس ۲۰۲۰ ما دادگاه کیفری وقتی در مورد وضعیت پرونده آنان سوال کردیم، اعلام شد که حق پرسش ندارید و گفته شد که تصمیم تازه نقض ضوابط وجود ندارد.

راضیه تورگوت افزود که سیستم قضائی ترکیه می‌خواهد خواسته‌های آنان را با بهانه‌های واهی و فاقد مبنای قانونی رد کند و افزود: «مکانیسم‌های دفاع از موکلانمان را ممنوع و حق مشاوره حقوقی و حق دفاع از موکلانمان را از ما سلب کرده‌اند.»

تورگوت در پایان خاطرنشان کرد که هر هفته خانواده و وکلا برای انجام ملاقات به دادستانی جمهوری در شهر ساحلی بورسا مراجعه کرده‌اند، با اینکه تاکنون به هیچ‌کدام از خواسته‌های آنان پاسخ مناسبی داده نشده و مراجعات آنان به وزارت عدالت نیز بدون پاسخ بوده است.

همچنین اخیرا مرال دانش بشتاش رئیس فراکسیون حزب دموکراتیک خلق‌ها (د.ب.پ) در پارلمان ترکیه اعلام کرد، حزب عدالت و توسعه (آ.ک.ب.پ) و حزب حرکت ملی (م.ه.پ) می‌خواهند ۲۰۰ هزار زندانی را در چنگال مرگ رها کنند.

خبرگزاری فرات مرکز خبر سه‌شنبه ۱۴ آوریل ۲۰۲۰ خبر داد که مرال دانش بشتاش رئیس فراکسیون حزب دموکراتیک خلق‌ها در پارلمان ترکیه در مورد پروژه قانون کاهش مجازات که در پارلمان تصویب شد، بیانیه‌ای منتشر کرد.

بشتاش یادآور شد که پروژه قانون کاهش مجازات، همراه با شیوع ویروس کرونا ارائه شد و گفت: «ما خوب می‌دانیم که به ویژه همکاری کوچک حکومت برای تعدادی از زندانیان می‌خواهد آن‌ها را عفو کند. در حقیقت مسؤولان حزب حکومتی در جلسه شورای عمومی به این مسأله اعتراف کردند و گفتند، «پروژه قانون ما ۶ ماه است که آماده است.» اما حقیقت ندارد، این پروژه قانون نه تنها ۶ ماه بلکه چندین سال است که آماده شده و بخشی از توافق میان آن‌هاست. در این پروژه قانونی که از ۷۰ بند تشکیل شده است، فقط یک بند مربوط به کرونا است. تنها در ۳ بند می‌توان گفت بحث دفاع از ۲۹۵ هزار زندان در زندان‌ها مطرح شده است.

در حالی که سرتاسر مردم ترکیه در خانه‌هایشان زندانی هستند، هیچ زندانی و محکومی فرار نمی‌کند. از یک طرف برای آزاد کردن ۹۰ هزار زندانی عجله دارند، از طرف دیگر نیز زندگی ۲۰۰ هزار زندانی دیگر را به شدت با خطر مرگ تهدید می‌کنند. از جامعه هم می‌خواهند در این مرحله فقط تماشاچی باشند. اما نه، ما تماشاچی نخواهیم بود، چون اکنون وارد مرحله ای شده‌ایم که اجساد زندانیان را از زندان‌ها بیرون می‌آورند. هر چند تاکنون فقط ۲ مورد از قربانیان را اعلام کرده‌اند. در زندان‌ها افراد بیمار و مسن حضور دارند، کسانی هستند که توانایی انجام کارهای خود را ندارند، مادرانی که بچه دارند، کودکان و جوانان وجود دارند. با تفکری متفاوت و تبعیض‌گرایانه این افراد را در چنگال مرگ رها می‌کنند. حکومت اهداف خود را نشان می‌دهد، هم زمان هیئت قانون‌گذاری را با خطر مواجه می‌کند.

مسأله‌ای است که می‌توانیم با یک بند آن را حل کنیم، اما آن‌ها چندین هفته است در مورد آن بحث می‌کنند. کسانی که سبب قتل و جرح دیگران شده‌اند آزاد می‌شوند، اما افرادی مانند روزنامه‌نگاران آزاد نمی‌شوند. این پروژه قانون عفو هیچ بحث، گفتگو، فکر یا انتقادی را نمی‌پذیرد.

چون آن‌ها فقط یک قبله دارند و آن هم این است که می‌گویند «از خود محافظت می‌کنیم.» حکومت خود را با خطر مواجه نمی‌کند. اجازه نمی‌دهند هیچ‌کس علیه حکومت آن‌ها چیزی بگوید. مسؤل اصلی جان‌باختن زندانیان همان افرادی هستند که این پروژه قانون را امضاء می‌کنند.

هلین بولک خواننده ۲۸ ساله گروه پوروم که به‌منظور اعتراض به سیاست‌های سرکوبگرانه دولت ترک دست به اعتصاب غذا و سپس روزه مرگ زده بود، بعد از گذشت ۲۸۸ روز جان خود را از دست داد.

هلین بولک از اعضای گروه موسیقی انقلابی-معترض گروه پوروم در سال ۱۹۹۲ در باکور کردستان، در کلانشهر آمد(دیاربکر) متولد شد. تحصیلات خود را در آمد به پایان رساند. در سال ۲۰۰۹ از دانشگاه چاناک کالا در رشته اقتصاد فارغ‌التحصیل شد. در دوران دانشجویی در کنسرت‌های گروه پوروم شرکت می‌کرد و از سال ۲۰۱۳ به عضویت این گروه درآمد. با پایان تحصیلات، در استانبول اقامت گزید و در مرکز فرهنگی İdil a Okmeydanî فعالیت‌های خود را ادامه داد. اما کنسرت‌ها و فعالیت‌های موزیک آنان دچار محدودیت و ممنوعیت مداوم بودند.

هلین بولک با حمله نیروهای پولیس به مرکز فرهنگی İdil در ۱۶ نوامبر ۲۰۱۶ بازداشت و در ۲۳ نوامبر زندانی می‌شود. هلین همراه با دیگر اعضای این گروه، علی آراجی، اینان آلتان، سلام آلتین، سلطان گوججه، فرات کیل، دیلان پویراز و عبدالله اوزگون زندانی شد.

هلين بولك در زندان گروه M گابزی بیش از سه سال در زندان ماند. در ۲۰ مه ۲۰۱۹ همراه با رفقای دیگر خود و از جمله ابراهیم گوکچه به منظور آزادی دیگر رفقای از زندان و لغو ممنوعیت و محدودیت هنری گروه یوروم و نیز پایان دادن به فشارهای فراوان بر مرکز فرهنگی idil و اجازه برگزاری فعالیت‌های هنری دست به اعتصاب غذا زد. بعد از اعتصاب غذای ۱۵۲ روزه هلین، وی از زندان آزاد شد. هلین در انجمن مقاومت شهر ساری بر تصمیم به ادامه اعتصاب غذای خود گرفت و در ۲۰ ژانویه ۲۰۲۰ تصمیم گرفت اعتصاب غذای خود را به روزه مرگ تبدیل کند. ابراهیم گوکچه دیگر عضو گروه یوروم نیز که در زندان شماره ۹ سیلوریه دست به اعتصاب غذا زده بود، در ۲۵۱ روز اعتصاب غذای خود از زندان آزاد شد. ابراهیم گوکچه نیز همانند هلین بولک در انجمن مقاومت تصمیم گرفت اعتصاب غذای خود را ادامه دهد.

هلین در مصاحبه‌ای در ۴ فوریه ۲۰۲۰ اعلام کرد: همان زمانی که ما تصمیم به مقاومت گرفتیم، به پیروزی نیز دست یافتیم. زیرا از همان ابتدا تلاش می‌کردند تا گروه یوروم را به سکوت وادارند. سیاست‌های سکوت و فراموشی را به اجرا درآوردند. اما ما با اقداممان این سیاست آنان را خنثی کردیم نتوانستند صدای گروه یوروم را خاموش کنند. ساکت کردن گروه یوروم امکان پذیر نیست.

بعد از مدتی از گذشت روزه مرگ، وضعیت سلامت هلین به خطر افتاد و در ۱۹ مارس با مداخله نیروهای پولیس به زور سوار آمبولانس شده و به بیمارستان عمرانیه منتقل می‌شود. مدت ۱۰ روز در این بیمارستان بستری می‌شود. تلاش شد که به زور به اعتصاب خود پایان دهد اما با عدم پذیرش هلین مواجه می‌شوند. با فشار افکار عمومی و آکسیون‌های فعالان هلین و ابراهیم از بیمارستان خارج می‌شوند. این دو بعد از خروج از بیمارستان مجدداً در انجمن مقاومت در ساری بر اعتصاب خود را ادامه می‌دهند. هلین در ۳ آوریل در ۲۸۸ روز زمین اعتصاب جان خود را از دست می‌دهد.

سحر آدی گوزل از اعضای گروه یوروم با اشاره به هلین بولک گفت: هلین شوخ طبع بود و همیشه می‌گفت با لبخند از من یاد کنید. به همین دلیل نباید به سوگواری برای هلین دست زد. زمان آن فرا رسیده است که راه و مبارزه هلین را ادامه دهیم. زمانی که هلین چشم از جهان فروبست، می‌خواستیم این شور و شوق را در چشمانش ببینیم. زمانی که به پایان نزدیک شده بود می‌گفت: من می‌میرم، اما اجازه ندهید افراد دیگر بمیرند. هلین فقط ۲۸ سال سن داشت. دختری جوان بود. از آنجا که کنسرت‌های ما همیشه با ممنوعیت و محدودیت مواجه می‌شدند، برای اعتراض به این ممنوعیت‌ها دست به روزه مرگ زد و در ۲۸۸ روز اعتصاب جان خود را از دست داد. از عشق و اراده‌ای قدرتمند برخوردار بود. ۲۸۸ روز با مرگ پنجه در افکند. تا آخرین نفس‌هایش به تغییر سرشت انسان باور داشت.

دولت ترکیه برای تحت فشار قرار دادن دولت‌های اروپایی و گرفتن امتیازات اقتصادی و سیاسی بیشتر از آن‌ها، اخیراً چند روزی مرزهای خود با اتحادیه اروپا را بر روی پناهجویان باز کرد. ده‌ها هزار پناهجو که بیشتر آن‌ها از میدان‌های جنگی در سوریه و برای نجات جان خود از آتش جنگ‌های ارتجاعی فرار کرده‌اند، در مرزهای ترکیه با یونان و بلغارستان جمع شدند. تعدادی نیز در یک بازی خطرناک با مرگ سوار بر قایق‌های بادی خود را به جزایر یونان رساندند. رسانه‌های جمعی هر روز تصاویر دردناکی از حال و روز این پناهجویان منتشر می‌کردند. شاهدان عینی می‌گویند که در آن روزها دو کودک در نتیجه خفگی ناشی از پرتاب گاز اشک‌آور از جانب پولیس یونان جان دادند. دولت یونان بر خلاف قانون موسوم به «کنوانسیون ۱۹۵۱ ژنو»، که خود از امضاءکنندگان آن است، اعلام کرده است که هیچ‌گونه تقاضایی برای پناهندگی را تحویل نمی‌گیرد.

از سوی دیگر خبر رسید که مذاکرات آشکار و پنهان میان نمایندگان اتحادیه اروپا با دولت ترکیه بر سر سرنوشت این پناهجویان آغاز شده است. همه نشانه‌ها حاکی از آن است که سرانجام توافق صورت می‌گیرد و دولت ترکیه در این معامله با استفاده از کارت پناهجویان، حداقل بخشی از امتیازات مورد نظر خود را به دست خواهد آورد. از این‌رو فعال و تا هنگامی که مذاکرات باج‌گیری خود را به نتیجه می‌رساند، از بازگشت پناهجویان جلوگیری می‌کند و بعد از آن راه بازگشت را هم بر رویشان باز خواهد کرد. بدین ترتیب بار دیگر سرنوشت پناهجویان در یک بازی غیرانسانی سیاسی، به ابزار معامله بین دولت ترکیه و اتحادیه اروپا تبدیل شده است.

دولت ترکیه که راه را برای پناهجویان سوری به‌سوی مرزهای اتحادیه اروپا باز گذاشته است، عملاً برای این پناهجویان در ترکیه هزینه خاصی نمی‌کند. بخش وسیعی از این پناهجویان به منبع سرشاری از نیروی کار ارزان در این کشور تبدیل شده‌اند و به‌شدت استثمار می‌شوند، در حالی که از هیچ‌گونه حقوقی هم به‌عنوان پناهنده در این کشور برخوردار نیستند. این در حالی است که گذشته از کم‌کهای روئین سازمان ملل متحد، به امور پناهندگان در ترکیه، از سال ۲۰۱۵ به این سو میلیاردها رو نیز بابت جلوگیری از خروج پناهجویان از ترکیه، از دولت‌های اروپایی باج دریافت می‌کند. با همه این‌ها کمتر پناهنده‌ای است که از رفتار ضد انسانی پولیس ترکیه خاطره تلخی نداشته باشد. تحقیر و ضرب و شتم در مقابل کوچک‌ترین اعتراض، گرسنگی کشیدن، نبودن امکانات پزشکی و درمانی، محرومیت از کمترین امکانات برای نگهداری کودکان، سیمای واقعی کمپ‌های پناهندگان سوری و غیر سوری در ترکیه را تشکیل می‌دهد.

دولت‌های اتحادیه اروپا که راه را بر پناهجویان از خاورمیانه و از آفریقا می‌بندند، خود مسبب فجایی هستند، که در این مناطق جریان دارند. آن‌ها مسبب شرایطی هستند که در آن میلیون‌ها انسان در جست‌وجوی مکانی امن برای زنده ماندن ناچار می‌شوند حتی خود را به دست امواج دریاها بسپارند. سیستم سرمایه‌داری جهانی و دولت‌های حافظ سرمایه، مسبب فقر و گرسنگی و بیکاری عقب‌ماندگی در مناطق محروم جهان و جنگ‌ها هستند.

این پناهجویان حق دارند در کشور خود از امنیت و رفاه و آزادی برخوردار باشند، حق دارند وقتی هم به کشور دیگری روی می‌آورند با آنان انسانی، محترمانه رفتار شود، نه این‌که زندگی‌شان را به گروگان بگیرند و بر سر حقوق انسانی آن‌ها با دولت جنایتکاری همچون دولت ترکیه وارد معامله و بندوبست شوند.

[اردوخان، رسماً منطقه را به مرز جنگی تمام عیار کشانده](#) است. ماجراجویی‌های اردوخان، این روزها جامعه بین‌المللی را بسیار نگران یک جنگ منطقه‌ای عظیم کرده است. تماس‌های مکرری که از هر سوی جهان با اردوخان گرفته می‌شود از او می‌خواهند که حملات نظامی در منطقه را متوقف کند. این در حالی است که رئیس‌جمهور ترکیه تهدید خود را علیه اروپا عملی کرد و مرزها را به روی پناهجویان باز کرد و حدود ۳۷ هزار پناهجو به‌سمت یونان رفتند.

ماجرای آنجائی آغاز شد که اردو خان با خط و نشان و تهدید کشته شدن نظامیان خود را در ادلب تأیید کرد. روس ها گفتند نظامیان ترکیه فقط دیده بان بوده اند. اما اردو خان این را نپذیرفت و به انتقام خون نظامیان خود مرزهای اروپا را برای تحت فشار گذاشتن ناتو برای حضور در ادلب باز کرد. این اقدام اردو خان در این وضعیت کرونائی جهان بیش از همیشه اروپا را تهدید می کند. یونان، بلغارستان و کشورهای هم مرز با ترکیه به حالت آماده باش نظامی در آمده اند تا از ورود پناهجویان جلوگیری کنند. اما مسأله مهم برای دولت ترکیه، این بود که بحران پناهجویان در اروپا بار دیگر مانند سال ۲۰۱۵ تکرار نخواهد شد. و این تکرار ناتو را به سوریه می کشاند؟

اردو خان بار دیگر از برگ پناهجویان استفاده کرده تا حمایت اتحادیه اروپا در برابر دمشق و روسیه را به دست آورد و در همین راستا اعلام کرده است که از این پس مانع عبور آوارگان به سمت اروپا نخواهد شد و این موضوع بحران مهاجرت سال ۲۰۱۵ را به اذهان بازگردانده است.

نماینده های کشورهای عضو ناتو به درخواست ترکیه و به موجب بند چهارم توافق تاسیس پیمان ناتو، تشکیل جلسه فوری دادند.

بر اساس بند چهارم این پیمان هر یک از کشورهای عضو اگر با تهدید علیه اراضی و استقلال سیاسی و امنیتی خود مواجه باشند، می توانند آن را اجرایی کنند.

اما دولت های عضو ناتو چیزی درباره اجرایی کردن بند چهارم اعلام نکرده و در پایان این نشست تنها به اعلام همبستگی با آنکارا اکتفا کردند.

سینان اولگن مدیر مرکز مطالعات «ایدام» در استانبول نیز در این تحلیل گفت: شانس ترکیه برای دستیابی به حمایت نظامی ناتو بسیار کم است به خصوص پس از نزدیکی آن به مسکو و خرید سامانه های اس-۴۰۰ مورد انتقاد و ناخشنودی ناتو است.

او افزود که ترکیه هیچ گزینه مناسبی در سوریه در اختیار ندارد و حملات اخیر ضعف موضع ترکیه و قدرت هوایی آن را آشکار کرد و نیروهای ترکیه در برابر حملات هوایی مصون نیستند همچنان که رخ داد. بنابر این ترکیه مجبور به قبول گزینه های مورد توافق با مسکو شد که به آن اجازه سیطره بر منطقه کوچک در طول مرز ترکیه برای حضور نیروهای ترکیه و یک میلیون پناهجوی سوری را می دهد.

سپر بهار خیال دارد تا ذره ذره خاک ادلب را از سوری ها بگیرد. پس از ۹ سال دوری حکومت مرکزی از مناطق شمالی سوریه، این روزها ارتش سوریه حلب را آزاد کرده و تعداد بسیاری از استان های ادلب را از ترک ها گرفته است. این پیروزی سبب خشم اردو خان شده است. خلوصی آکار وزیر دفاع ترکیه می گوید که سوری ها باید بر اساس توافق سوچی عقب نشینی کنند. اما دولت سوریه با حمایت روسیه و ایران در مقابل اردو خان ایستاده است. در این حرکت نیز نتیجه ای برای اردو خان به بار نیاورد.

نهایتاً طبق قانون جدیدی که در پارلمان ترکیه به تصویب رسید، تبهکاران، سارقان، و قاتل هایی که در زندان های ترکیه محبوسند، آزاد می شوند، اما وبلاگ نویس ها، روزنامه نگاران و وکلا همچنان پشت میله های زندان می مانند.

نزدیک به ۹۰ هزار نفر، که برابر است با یک سوم جمعیت زندانیان ترکیه، قرار است در اقدامی با هدف کنترل انتشار ویروس کرونا در زندان های پرازدحام، آزاد شوند.

عبدالحمید گل، وزیر دادگستری ترکیه، روز دوشنبه به خبرنگاران گفت که دست کم سه زندانی بر اثر ابتلا به کووید-۱۹ جان باخته اند و جواب آزمایش ۱۷ نفر مثبت اعلام شده است.

قانون جدید در حالی تصویب شده است که موارد ابتلا به ویروس کرونا در ترکیه رو به افزایش است. دست کم ۶۱ هزار مورد ابتلا به ویروس کرونا در این کشور ۸۲ میلیون نفری به ثبت رسیده است و بیش از هزار و ۲۹۶ نفر تاکنون جان باخته‌اند.

ویسل اوک، از مدیران انجمن مطالعات حقوق و رسانه، به ایندیندنت گفت: «اگر شما سازمان‌دهنده یک گروه تبه‌کاری و مجرمانه باشید، یا پول کسی را دزدیده باشید، یا سعی کرده باشید مرتکب قتل شوید، می‌توانید آزاد شوید. اما اگر مطلبی را در فیس‌بوک به اشتراک گذاشته باشید، آزاد نمی‌شوید. روزنامه‌نگاران، فعالان سیاسی و وبلاگ‌نویس‌ها در زندان می‌مانند و در خطر ابتلا به ویروس کرونا خواهند بود.»

ترکیه به گروه کشورهای در جهان پیوسته است که زندانیان را از بازداشتگاه‌های شلوغ که خطر سرایت ویروس در آن بالاست، آزاد یا عفو کرده‌اند. در هفته‌های اخیر، جمهوری دموکراتیک کنگو ۱۲۰۰ زندانی، اندونزی ۲۲ هزار نفر، و ایران تعداد نامعلومی را از زندان‌ها آزاد کرده‌اند. در ایران نه تنها تاکنون تعدادی زیادی از زندانیان سیاسی آزاد نکرده‌اند، بلکه دستگاه قضائی حکومت اسلامی با تمام قدرت مشغول اعدام و شکنجه زندانیان سیاسی و همچنین تهدید و زندانی کردن فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی است.

بر اثر همه‌گیری جهانی کووید-۱۹، سازمان ملل متحد دولت‌ها را به خلوت کردن زندان‌های شلوغی ترغیب کرده‌اند که در آن‌ها رعایت فاصله‌گیری اجتماعی دشوار است و زندانیان و زندانبان‌ها به یک میزان در خطر سرایت ویروس قرار دارند.

میشل بچلت، کمیسر عالی سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر، ماه گذشته در بیانیه‌ای گفت: «کووید-۱۹ باعث نآرامی در زندان‌ها، بازداشتگاه‌ها و مراکز نگهداری مهاجران شده است. مسؤولان باید راه‌هایی برای آزادی این افراد بیابند؛ به‌ویژه آنانی که در مواجهه با کووید-۱۹ آسیب‌پذیرند، یعنی افراد سالمند، بیماران و کسانی که جرم سبک دارند.»

اما فشار برای آزادی زندانیان باعث شده است تا برخی کشورها در تضاد با سیستم‌های قضائی، از این فرصت برای خفه کردن صدای مخالفان سیاسی استفاده کنند. به‌عنوان مثال، حکومت اسلامی ایران با آن که بسیاری از مجرمان با جرایم غیرخسونت‌آمیز را آزاد کرده است، فعالین سیاسی و فرهنگی را همچنان در زندان نگاه داشته است. قانون جدید ترکیه با حمایت حزب عدالت و توسعه رجب طیب اردوخان، رئیس جمهوری، تصویب شد. این قانون محکومیت زندانیان، به استثنای افرادی که جرایم مرتبط با تروریسم، قتل درجه یک، قاچاق مواد مخدر، تعرض جنسی یا خسونت علیه زنان و کودکان دارند، را به نصف کاهش می‌دهد.

این قانون همچنین زندانیان بالای ۶۵ سال، زندانیان بیمار و زنانی که فرزند کوچک دارند، را در حبس خانگی قرار می‌دهد.

سازمان عفو بین‌الملل تصویب این قانون در ترکیه را ستایش کرد، اما آزاد نکردن حدود ۴۰ هزار نفری را که بدون جرایم جنائی زندانی شده‌اند، «کوتاهی جدی» در این روند توصیف کرد.

میلینا بویوم، کنشگر ترک، در بیانیه‌ای گفت: «عمیقاً مایه تأسف است که قانون آزادی شامل حال ده‌ها هزار زندانی که در بازداشتگاه‌های پیش از دادگاه هستند نمی‌شود، در حالی که این روش تنها وقتی که هیچ امکان جایگزین دیگری وجود ندارد، باید اعمال شود.»

علاوه بر فعالین سیاسی مخالف دولت ترکیه، شماری از روزنامه‌نگاران، وکلا و فعالان نیز احکامی دریافت کرده‌اند.

خانم بویوم گفت: «آنانی که در دادگاه‌های ناعادلانه تحت قوانین کلی و بی‌دروپیکر مبارزه با تروریسم ترکیه محکوم شده‌اند، اکنون محکوم به مواجهه با عفونت ناشی از بیماری مرگبار هستند.»

بحث و جدال در باره قانون آزادی ۱۰۰ هزار زندانی در ترکیه که روز دوشنبه هفته جاری برای کاهش ازدحام در زندان‌های این کشور به هدف جلوگیری از انتشار ویروس کرونا در پارلمان تصویب شد، هنوز ادامه دارد.

این قانون که توسط حزب «عدالت و توسعه» یعنی حزب حاکم و متحدین آن با هدف کاهش ازدحام جمعیت در زندان‌ها در راستای سیاست مقابله با ویروس جدید کرونا تصویب شد، با مخالفت و انتقادهای طیف‌های وسیعی از سیاستمداران و روشنفکران ترکیه مواجه شد.

میرال دانش پیش‌تاش، نماینده ارلمان ترکیه از حزب دموکراتیک خلق‌ها، گفته است: «نه تنها نمایندگان حزب ما بلکه نمایندگان دیگری از حزب جمهوری خلق، حزب خیرخواه و حزب جمهوری خلق نیز به دلیل تعهد خود به قانون قرنطینه در جلسات شرکت نکردند به همین دلیل تنها ۵۱ نماینده در مخالفت با قانون پیشنهادی برای آزادی زندانیان رای مخالف دادند و در مقابل ۲۷۹ نماینده به این مصوبه و اصلاحاتی که بر آن انجام گرفت رای موافق دادند.»

وی همچنین تأکید کرد: «موضوع در اینجا به پایان نرسیده است ما همچنان به مخالفت با این قانون ادامه خواهیم داد و ما از طریق وکلا و نمایندگان خود در پارلمان و از طریق نهادهای حقوق بشری و رسانه‌ها به دفاع از رفقای خود ادامه خواهیم داد. ما از آن‌ها دفاع خواهیم کرد، آن‌ها گروگان هستند و به‌طور غیرقانونی در زندان نگهداری می‌شوند.»

وی گفت: «قانون آزادی فقط شامل زندانیان جنائی شده آن‌هایی که علیه جامعه اقدام جنائی کرده و مرتکب جنایت شدند اما زندانیان سیاسی که برای عدالت و دموکراسی مبارزه کردند شامل آن‌ها نشده است.»

به‌گفته نماینده پارلمان از فراکسیون حزب جمهوری‌خواه خلق، این حزب برای اعتراض بر این قانون به دادگاه عالی ترکیه مراجعه خواهد کرد.

او اضافه کرد در صورت امضاء و تأیید اردوخان این قانون تا دو هفته دیگر اجرائی خواهد شد.

اقتصاد ترکیه بیش از هر چیز مبتنی بر گردشگری و تجارت بین‌المللی است که این ویروس به‌صورت مستقیم هر دوی این بخش‌ها را تحت تأثیر خود قرار داده است. با لغو پروازها و بسته شدن مرزها عملاً بخش گردشگری فلج شده و بسیاری از هتل‌ها نیز تعطیل شده‌اند.

افزایش یک‌باره قیمت دلار پس از اعلام اولین مورد کرونا در ترکیه که از نرخ ۶.۱ در اول مارس به ۶.۵ در نوزدهم مارس افزایش پیدا کرد نیز نشان از شکنندگی وسیع اقتصاد ترکیه در برابر تأثیرات این ویروس است. همچنین بازار بورس استانبول نیز در مقایسه با ۲۰ ژانویه ۲۰۲۰، سقوطی سی درصدی را تجربه کرده است.

در این حال وزیر اقتصاد و خزانه‌داری ترکیه، خبر از آمادگی دولت ترکیه برای مواجهه با تأثیرات اقتصادی کرونا بر اقتصاد این کشور داده و بنا به گفته او، به زودی بسته‌های حمایتی از صاحبان مشاغل ارائه خواهد شد. بانک مرکزی ترکیه هم از کاهش نرخ بهره بانکی خبر داده است.

در شرایطی که ترکیه هنوز درگیر جنگ در سوریه، لیبی، روژاوا و اقلیم کردستان و عراق و کوه‌های قندیل است و بحران پناهجویی بین دولت ترکیه و اتحادیه اروپا نیز ادامه دارد، مهار کرونا به اولویت این کشور همانند سایر کشورها تبدیل شده است.

اردوخان ۱۸ مارس پس از «نشست هماهنگی مقابله با ویروس کرونا» از آمادگی دولت و بسیج ملی برای مقابله با ویروس کرونا گفته و اختصاص یک بسته اقتصادی ۱۰۰ میلیارد لیره‌ای به‌عنوان «سپر توسعه اقتصادی» برای کاهش تأثیرات ویروس کرونا خبر داد. اما وعده‌های او در مورد جزئیات این بسته ۱۹ ماده‌ای انتقاداتی را در میان رسانه‌های

ترکیه نیز برانگیخته است. به نظر منتقدان، بخش بسیار بزرگ این بسته حمایتی، صرفاً برای کمک به صاحبان سرمایه تدوین شده و نقش دولت در حمایت از اqtشار آسیب‌پذیر در آن کم‌رنگ است. با توجه به بحران اقتصادی شدیدی که ترکیه در چند سال اخیر با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند، تأثیرات اقتصادی کرونا می‌تواند خطرات زیادی هم برای اقتصاد این کشور و هم آینده سیاسی حزب عدالت و توسعه به رهبری اردوخان در پی داشته باشد.

پس از تشییع و خاکسپاری پیکر جان‌باختگان زن، نوران سزگین به نمایندگی از مجلس خلق دمکراتیک مخمور در بیانیه‌ای حمله دولت فاشست ترکیه و سکوت سازمان ملل متحد، حکومت عراق و اقلیم کردستان در مورد وحشی‌گری حکومت ترکیه را به شدت محکوم کرد. سزگین کردها را به اتحاد و همبستگی فراخواند. همان‌طور که در بالا نیز اشاره شد شایان ذکر است که دولت اشغال‌گر ترکیه پیش از این در ۶ دسامبر ۲۰۱۷، ۱۳ دسامبر ۲۰۱۸ و ۱۹ ژوئیه ۲۰۱۹ هم کمپ پناهندگان مخمور را با هواپیماهای جنگنده بمباران کرده بود. این مراسم، با شعار «شهیدان زنده‌اند و زنده‌باد رهبر آپو» به پایان رسید. بمباران اردوگاه پناهجویان مخمور توسط پهباد حکومت فاشیستی و جنگ‌طلب و اشغال‌گر ترکیه را محکوم کنیم و با ساکنان کمپ مخمور و حامیان آن همبستگی و هم‌دردی نمائیم! شایان ذکر است که اردوگاه مخمور بیش از ۲۶ سال است که محل اسکان ۱۲ هزار تن از کردهای ترکیه است که در پی اعمال فشارهای دولت ترکیه و ویران شدن روستاهای محل سکونت‌شان، از این کشور خارج شده و به‌عنوان پناهنده در این اردوگاه اسکان داده شده‌اند.

یاد جان‌باختگان این حمله غیرانسانی گرامی باد!

پنج‌شنبه بیست و هشتم فروردین [حمل] ۱۳۹۹ - شانزدهم اپریل ۲۰۲۰